

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Dijane Vidović i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva P. V. iz S...F. i J., na sjednici vijeća održanoj 30. studenog 2020.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva osporava zakonitost članka 3. Odluke o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Općine Sveti Filip i Jakov. broj 13/18 od 30. listopada 2018., dalje: Odluka) smatrajući nije u suglasju s odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj 68/18). U zahtjevu, u bitnom navodi da mu je rješenjem utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade za stambeni prostor u iznosu od 249,80 kn godišnje, iako se konkretno radi o podrumskom prostoru koji se ne koristi kao stambeni već za odlaganje stvari i ogrijeva. Stambeni prostor se nalazi na pet etaža zgrade od sedam etaža, mišljenja je da činjenica što je vlasnik zgrade koja je etažirana, nije samo po sebi dovoljno za određivanje obveze plaćanja komunalne naknade za etažu 1., koja je u naravi podrum i koristi se kao spremište. Predlaže ukinuti članak 3. predmetne Odluke i obustaviti ga od izvršenja.

U prilog zahtjevu, podnositelj je dostavio pojedinačni akt donesen na temelju predmetne Odluke, to jest dostavio je rješenje kojim mu je određena obveza plaćanja komunalne naknade za stambeni prostor- stan od 42,70m², upisanog kao etaža 1., u vlasništvu podnositelja, u z.k.ul. 1521 k.o. F. J. Protiv ovog rješenja podnositelj je koristio pravni lijek, žalbu, koja mu je odbijena.

Odgovarajućom primjenom članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS), zahtjev je dostavljen donositelju osporavane Odluke na očitovanje.

Iz primljenog očitovanja proizlazi da je osporeni opći akt važeći te je mijenjan, samo jednom, Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnoj naknadi od 29. studenog 2019., kojom odredba članka 3. Odluke nije promijenjena. Ujedno, donositelj akta ukazuje na to da je odredba članka 3. predmetne Odluke identična odredbi članka 92. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj 68/18, 110/18, 32/20, dalje: ZKG).

Zahtjev nije osnovan.

Osporena odredba Odluke glasi:

„Članak 3.

Komunalna naknada plaća se za: 1. stambeni prostor 2. garažni prostor 3. poslovni prostor 4. građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti 5. neizgrađeno građevinsko zemljište.

Komunalna naknada plaća se za nekretnine iz stavka 1. ovoga članka koje se nalaze na području na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti održavanja nerazvrstanih cesta i održavanja javne rasvjete te koje je opremljeno najmanje pristupnom cestom, niskonaponskom električnom mrežom i vodom prema mjesnim prilikama te čini sastavni dio infrastrukture Općine Sveti Filip i Jakov.“.

Mjerodavna odredba ZKG-a je članak 92. (NN 110/18) i ona određuje da se komunalna naknada plaća za: stambeni, garažni, poslovni prostor, za građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti i za neizgrađeno građevinsko zemljište i to ako se navedene nekretnine nalaze na području na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti održavanja nerazvrstanih cesta i održavanja javne rasvjete te koje je opremljeno najmanje pristupnom cestom, niskonaponskom električnom mrežom i vodom prema mjesnim prilikama te čini sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave.

Usporedbom sadržaja osporene odredbe Odluke i sadržaja mjerodavne odredbe zakona utvrđeno je da je sadržaj osporavane odredbe u cijelosti sukladan odredbi zakona na osnovi kojeg je Odluka donesena, a čijem članku 3. podnositelj neosnovano prigovara, jer pitanje primjene ove odredbe nije predmet ocjenjivanja u objektivnom upravnom sporu.

U konkretnom slučaju stambeni prostor za koji je podnositelju utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade, upisan je u zemljišnim knjigama kao stambeni prostor- etaža 1 u podrumu zgrade, sve temeljem etažnog elaborata u kojem je taj prostor naveden kao stan, što podnositelja, kao vlasnika, ne priječi da ishodi prenamjenu predmetnog prostora i o tome na vrijeme, u zakonskom roku, obavijesti nadležno tijelo koje utvrđuje obvezu plaćanja komunalne naknade.

Slijedom navedenog Sud ocjenjuje da osporavana odredba članka 3. Odluke nije nesuglasna s odredbama ZKG-a te je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 30. studenog 2020.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.